

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év március hó 5. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet.

A több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a I.r. vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 16.B.124/2006/40. számú ítéletét az I. rendű vádlott vonatkozásában **megváltoztatja annyiban, hogy a vele szemben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe az elsőfokú ítélet meghozatalától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 3.600,- (háromezer-hatszáz) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Pest Megyei Bíróság a 2008. október 27. napján kelt 16.B.124/2006/40. számú ítéletével

az I.r. vádlott bűnösségét emberölés büntettének kísérletében (Btk.166.§ (1), (2) bekezdés f./ pont) állapította meg. Ezért őt 7 év fegyházbüntetésre, 7 év közügyektől eltiltásra és 8 évre a Magyar Köztársaság területéről történő kiutasításra ítélte.

A II.r. vádlottat emberölés büntettének kísérlete (Btk.166.§ (1) bekezdés) miatt 4 év 2 hónap börtönbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 6 évre a Magyar Köztársaság területéről történő kiutasításra ítélte.

Döntött a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

A megyei bíróság ítélete a II.r. vádlottal szemben kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítása céljából fellebbezést jelentett be.

Az ítélet ellen az I.r. vádlott és védője ugyancsak perorvoslattal éltek elsődlegesen enyhítésért, másodlagosan téves jogi minősítés miatt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.101/2007/11. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a következők szerint tartotta fenn. Álláspontja szerint a tényállás az I.r. vádlott személyi körülményei tekintetében hiányos. Nem tartalmazza ugyanis, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá, hogy Magyarországon nem rendelkezik érvényes letelepedési engedéllyel. Emellett beszámítási képességére vonatkozóan is kiegészítésre szorul a tényállás.

Az átiratban foglaltak szerint az egyebekben megalapozott tényállás alapján az I.r. vádlott cselekményének minősítése törvényes, de az enyhítő szakaszt indokolatlanul vette igénybe a bíróság a büntetés kiszabásakor. Ugyanakkor érvényes letelepedési engedély hiányában nincs törvényes lehetőség a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására.

Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet annyiban változtassa meg, hogy az I.r. vádlott szabadságvesztés büntetését súlyosítsa, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzze, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője mindenben az átiratban foglaltak szerint szólalt fel és azzal azonos indítványt tett.

A védő felszólalásában fellebbezését fenntartotta. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást elfogadva, amellet érvelt, hogy az I.r. vádlott cselekményének minősítése határeset az életveszélyt okozó testi sértés büntette és emberölés büntette értékelésénél. Álláspontja szerint a megyei bíróság az eset összes körülményét nem vizsgálta kellő alaposággal, ezért tévesen állapította meg, hogy az emberölési cselekmény kísérleténél egyenes szándék állapítható meg. Érvelése szerint a cselekmény indító oka nem hagyható figyelmen kívül, az egyenes szándékot azonban semmi nem támasztja alá. Az életveszély, mint

eredmény nyilvánvalóan okozati összefüggésben áll a testi sértéssel, ezért emberölés bűntettének kísérlete helyett életveszélyt okozó testi sértés bűntettének megállapítását indítványozta. Az I.r. vádlott büntetlen előélete, 2 kiskorú gyermekes családos állapota és megbánó magatartása miatt a büntetés enyhítését kérte. Kiemelte, hogy az ügyész súlyosítás iránti fellebbezéséből a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzésére tett indítvánnyal egyetértett.

Az ügyészi viszontválasz szerint az egyenes szándékot az ipari kamera felvételei igazolják.

A védő viszontválaszában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag az élet kioltására alkalmas eszközből következtetett a vádlott egyenes szándékára, amely következtetési alap nem elegendő a helyes minősítéshez.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán kijelentette, hogy sértett1-et ugyan ijedségében egyszer megszúrta, azonban sértett2-t csak kézzel bántalmazta, az ő testére egyetlen szúrást sem adott le.

A perorvoslatok közül az ügyészi fellebbezés részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.349.§ (1) bekezdése értelmében a fellebbezéssel érintett I.r. vádlott tekintetében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását.

A felülbírálat eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően ügyfelderítési kötelezettségét gondosan teljesítette. Részletesen meghallgatta a vádlottakat, a sértetteket és mindazokat a tanúkat, akik a cselekmény valamely részénél jelen voltak. Megidézte és meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőt a tárgyaláson is, az okirati bizonyítékokat felolvasta és megtekintette a helyszíni ipari kamera felvételét is. Ítélete indokolásában a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegeléséről számot adott. A bizonyítékok értékelése megfelel az iratoknak, logikus. Kellően megokolta, hogy a vádlottak és sértettek ellentmondásos előadásainak azokat a részeit fogadta el hiteltérdemlőnek, amelyeket egyéb bizonyítékok is alátámasztottak.

A megyei bíróság által megállapított tényállás a lényegét illetően megalapozott. Ugyanakkor helyenként elírások történtek és kisebb kiegészítések is indokoltak az iratok tartalma - Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja - alapján a következők szerint:

- Az ítélet 5. oldal utolsó bekezdésében a vádlottak rendbeliségének feltüntetését felcserélte az elsőfokú bíróság, helyesen a II.r. vádlott kezdett dulakodni sértett1-el és ennek során a II.r. vádlott került alulra a földre. A cselekmény folytatásában az ítélet 6. oldal első bekezdésében a II.r. vádlott szúrta meg két esetben a dulakodás során e sértettet, ahogyan azt és az I.r. vádlott magatartását már helyesen rögzíti a tényállás.

- Az ítélet 6. oldal 2. bekezdésének első során pontosítva: sértett². látva az I.r. vádlottnak a testvére ellen intézett támadását, az I.r. vádlotthoz lépett.
- Az I.r. vádlott a Magyar Köztársaság területére érvényes letelepedési engedéllyel nem rendelkezik, alkalmi munkavállalóként járt át Magyarországra.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek az I.r. vádlott személyi körülményeinek kiegészítését célzó indítványa a fentiekkel alapos. Ugyanakkor gyermekeit és beszámítási képessége körére vonatkozó megállapításokat az ítélet 4. oldal első és harmadik bekezdése pontosan tartalmazza.

- Kiegészítendő a tényállás a sértettek által viselt ruházat leírásával is, mert ennek a szűrésok erejének a megítélésénél - az igazságügyi orvosszakértő véleménye szerint is (37. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 41. oldal) - jelentősége van.
 értett¹. a felsőtestén Nike típusú dzsekit, Columbia felsőkabátot, vörös hosszú ujjú, alatta rövid ujjú pólót viselt. Sértett²-n drapp kordbársony kabát, melegítő felső, 2 póló és atlétatrikó volt.

Valamennyi ruhadarab vérrel szennyezett és anyagfolytonosság megszakadások találhatók rajtuk a sérüléseiknek megfelelő helyeken.

(A Szt. János Kórház Traumatológiai Osztályán, beszállításukat követően történt lefoglalás, nyomozati iratok 409-115. oldal, továbbá nyomszakértői vélemény, nyomozati iratok 199. oldal)

- A bizonyítékok megjelölésénél az ítélet 11. oldal utolsó előtti bekezdésében a kés pengehosszúságánál elírás szerepel, a szakértői vélemény helyesen 7,5-10 cm pengehosszúságra vonatkozik. (37. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 40. oldal.)

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált.

Jóllehet az ipari kamera felvételei távolabbról rögzítették a történeteket, de a vádlottak és a sértettek mozgása pontosan megállapítható. Így objektív bizonyíték cáfolja a vádlotti védekezéseket, egyben megerősíti a sértetti előadásokat, amelyek szerint a vádlottak késsel a kezükben várakoztak, majd megtámadták őket. A támadás pontosabb módját, a szűrésok számát, erejét és a keletkezett sérüléseket ugyancsak objektív bizonyítékok igazolják. Ezek között szerepel az igazságügyi orvosszakértői vélemény, a sértettek lefoglalt ruházata, a támadás eszközei, az igazságügyi nyomszakértői vélemény. Mindezek egybevetésével a történetek pontosan tisztázhatóak voltak.

A megalapozott, ekként irányadó tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére. Cselekményének több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérletekénti értékelése törvényes. Az megfelel az anyagi jogi rendelkezéseknek és a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében írt szempontoknak egyaránt.

A vádlottak élet kioltására alkalmas eszközzel, zsebkéseikkel várakoztak, majd támadták meg a sértetteket. A sértett1-el a II.r. vádlott kezdett dulakodni és ennek során estek a földre. Miközben a II.r. vádlott próbálta test szerte megszúrni a rajta ülő helyzetben lévő sértett1-et, a sértett1. erőteljesen védekezett. Ennek ellenére a sértett1. mellkasát két szúrása elérte. Társa helyzetét és cselekményét látva ekkor lépett hozzájuk az I.r. vádlott és szúrta lapockatájékon sértett1-et. Az I.r. vádlott e sértettel szembeni magatartását tehát nem lehet a társától elkülönítetten értékelni és csupán az általa leadott szúrás iránya és eredménye alapján megítélni. A sértett1-en többretegű ruházat volt. A szerencsés véletlennek és a sértett erőteljes védekezésének tudható be, hogy az élet kioltására alkalmas eszközzel leadott jóllehet kis, legfeljebb közepes erejű felső testi szúrások az életfontosságú szerveket nem érték el. A cselekmény minősítése szempontjából a ténylegesen bekövetkezett sérülések 8 napon belüli gyógytartama csak a kísérlet távolabbi jellegét jelenti, de nem nyújt alapot a vádlottak szándékának megítélésénél. A sértett1. esetében is a használt eszköz, a támadott testtájék és a helyzetből fakadó valamennyi körülmény összevetéséből az a következtetés vonható le, az I.r. vádlott tudatában fel kellett merülnön, kések támadásuk eredményeként sértett1. életét veszítheti, de eziránt közömbös maradt. A sértett2-vel szemben egyedül végrehajtott cselekménye értékelésénél a szúrások ereje, száma, a támadott testtájék és e sértettnél a csaknem végzetes eredmény bekövetkezése alapján az emberölési szándék ugyancsak nem vitatható. Ugyanakkor a szándék egyenes formájára vont következtetés helyett sértett2-vel szemben is az eshetőleges ölési szándékot látta az ítélőtábla igazoltnak.

Az I.r. vádlott ittas állapotban, továbbá sértettségéből fakadó indulatában két sértettel szemben valósított meg élet elleni támadást. Cselekménye több emberen elkövetett emberölés bűntettének - Btk.160.§ (1), (2) bekezdés f./ pontja - a Btk. 16.§-a szerinti kísérletekénti minősítése törvényes. A szándék egyenes formáját azonban az ítélőtábla eshetőleges szándéokra módosította. A cselekmény eltérő, enyhébb minősítésére ezért nem kerülhetett sor.

A büntetés kiszabása során irányadó körülmények helyesbítést igényeltek.

Az I.r. vádlott javára enyhítő körülményként értékelte szándéka eshetőleges formáját és a sértett1. tekintetében a kísérlet távolabbi voltát. A súlyosító körülmények közül mellőzte a veszélyes eszköz használatát. A zsebkés az élet elleni cselekmények egyik szokásos elkövetési eszköze, csak testi épség elleni magatartás esetén külön súlyosító tényező. Nem súlyosít a kitartó módon történt elkövetés sem, hiszen az adott esetben a szúrások ismétlése a minősítés egyik szempontjaként már értékelést nyert. Ugyancsak mellőzni kellett sértett2.

maradandó sérülését, mint eredményt, mert azt az élet elleni cselekmény magába foglalja. Az ítéltábla azonban az I.r. vádlott terhére további súlyosító körülményként vette figyelembe a garázda elkövetési módot és sértett 1. tekintetében a társas elkövetést.

Figyelemmel az így módosult enyhítő és súlyosító körülmények számára és nyomatékára, az ítéltábla az enyhítő rendelkezés alapján kiszabott 7 év fegyházbüntetés tartamának lényeges súlyosítására nem látott indokot. Egyetértett a megyei bíróság álláspontjával, amely szerint a sértetteknek a vádlottak magyarságát sértő viselkedése közreható magatartásként nem jöhet szóba. Az ítéltábla megítélése szerint azonban a vádlottak nemzeti érzelmének kétségbe vonása, mint indulatuk kiváltó oka, nem hagyható figyelmen kívül. Összességében az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés főbüntetés arányban áll cselekménye tárgyi súlyával és alanyi bűnössége fokával. Ebből következően annak enyhítésére sem kerülhetett sor.

Az ítéltábla az ügyészi fellebbezés tartalmából a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásával kapcsolatos állásponttal azonban egyetértett. I.r. vádlott román állampolgár, a Magyarországon érvényes letelepedési engedéllyel nem rendelkezik. Így nem gyakorolhat olyan jogokat és nem tölthet be olyan tisztségeket, amelyeket a közügyektől eltiltás mellékbüntetés érinthet. Ezért nem indokolt olyan mellékbüntetés alkalmazása, amely tartalma szerint nem fosztja meg a benne megfogalmazott jogosítványokból, ezáltal semmiféle joghátránnyal nem jár. (BH. 2001/205. számú jogeset)

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Be.372.§-a alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az I.r. vádlottal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzte.

Ugyanakkor mellékbüntetésként a Magyar Köztársaság területéről 8 évre történt kiutasításának indokaival és tartamával az ítéltábla egyetértett.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az államot terhelő költség összezszerűsége helyes. Alapja az engedélyezett személyes költségmentesség miatt felhívott törvényhely mellett a Be.339.§ (2) bekezdése értelmében a nyomozati eljárásban kirendelt tolmács díja is.

Az ítélet további rendelkezései törvényesek, azokat az ítéltábla az I.r. vádlott tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az érintett vádlott által előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése és a Be.74.§ (3) bekezdés c./ pontja - személyes költségmentesség - alapján az állam viseli.

Budapest, 2009. év március hó 5. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 16.B.124/2006/40. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.320/2008/5. számú ítéletében foglalt változtatással az I.r. vádlott tekintetében 2009. március 5. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2009. év március hó 5. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő